Από το Συναξάρι - Ο άγιος Ονούφριος, αρχιεπίσκοπος Κούρσκ και Ομπογιάνσκ

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 1 Ιουνίου, 2019

1 Ιουνίου

Ο άγιος Ονούφριος (Καγκαλιούκ) γεννήθηκε στις 2 Απριλίου 1889 στο Πουλάβυ, κοντά στο Λούμπλιν. Ήταν το έκτο παιδί της φτωχής οικογένειας ενός δασοφύλακα. Ο πατέρας του σκοτώθηκε από λαθροκυνηγούς και τα παιδιά στάλθηκαν στο ορφανοτροφείο του Λούμπλιν, όπου η μητέρα του βρήκε δουλειά. Ενώ σπούδαζε στο ιεροδιδασκαλείο του Χελμ, αρρώστησε βαριά. Εμφανίσθηκε τότε σ' αυτόν ο άγιος Ονούφριος για να του αναγγείλει ότι θα έβρισκε ξανά την υγεία του αν υποσχόταν ότι θα έμπαινε στην υπηρεσία της Εκκλησίας. Ο νεαρός Ονούφριος τέλειωσε τις σπουδές του στην Ακαδημία της Αγίας Πετρούπολης και διορίσθηκε καθηγητής στην σχολή που είχε ιδρυθεί στην Μονή του Αγίου Ονουφρίου της Γιαμπλέτζνα. Ασθένησε όμως ξανά και ο άγιος Ονούφριος εμφανίσθηκε πάλι επιτιμώντας τον για την αθέτηση της υπόσχεσής του.

Αναχώρησε τότε για την Αγία Πετρούπολη, όπου εκάρη μοναχός και χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Με την ολοκλήρωση των θεολογικών σπουδών του χειροτονήθηκε επίσκοπος του Κριβόι Ρογκ, στην περιοχή της Χερσώνας (1923). Με όψη κάτισχνη από τις νηστείες και τις μακρές νυκτερινές προσευχές έδειχνε να ζει σ' έναν άλλο κόσμο και τελούσε την θεία Λειτουργία με τόση ένταση ώστε ο λαός, νέοι και γέροι, περιφρονώντας την αθεϊστική προπαγάνδα των Κομμουνιστικών Νεολαιών, προσέρχονταν στην εκκλησία για να ακούσουν με δίψα τα κηρύγματά του, που άναβαν μέσα τους την φλόγα της Πίστεως. Συνελήφθη το 1924, και ανέβηκε στο τραίνο που θα τον οδηγούσε σε άγνωστη κατεύθυνση ευλογώντας το ποίμνιό του, που ήταν πεσμένο στα γόνατα χύνοντας άφθονα δάκρυα.

Ο τόπος που του όρισαν αρχικά ήταν το Ελισάβετγκραντ, στην επισκοπή της Οδησσού, όμως τελικά διέμεινε στο Χαρκώφ, όπου αντιστάθηκε γενναία στις προσπάθειες της «Ζωντανής Εκκλησίας» να καθυποτάξει τους πιστούς στους άθεους. Μία ημέρα, ένας μεθυσμένος εγκληματίας, πληρωμένος από τις κομμουνιστικές Αρχές, παρουσιάσθηκε στο κελλί του με ένα τσεκούρι για να τον σκοτώσει. Όταν όμως βρέθηκε μπροστά στον άγιο που τον ρώτησε γαλήνια τι του είχε κάνει και ήθελε να του αφαιρέσει την ζωή, ο εγκληματίας έπεσε κλαίγοντας στα πόδια του επισκόπου, ο οποίος του δίδαξε την αγάπη του Χριστού.

Στα τέλη του 1926 ο άγιος Ονούφριος συνελήφθη ξανά και εξορίσθηκε στο Στάρι Οσκόλ, μικρή επαρχιακή πόλη κοντά στο Κούρσκ, όπου όλοι οι ναοί είχαν καταστραφεί από τους μπολσεβίκους. Εκεί φανέρωσε σε πολλές περιστάσεις το προορατικό και το θαυματουργικό χάρισμά του, προσελκύοντας μεγάλα πλήθη στην εκκλησία. Μη μπορώντας να βάλουν εμπόδια στην επιρροή του, οι Αρχές τον εξόρισαν εκ νέου στα Ουράλια, κατόπιν δε τον έστειλαν στην Σιβηρία της Άπω Ανατολής (1933), όπου έφθασε ταξιδεύοντας υπό άθλιες συνθήκες.

Στο στρατόπεδο συγκεντρώσεως όπου κατέληξε, βρήκε επισκόπους που προσπαθούσαν κρυφά να προσφέρουν στήριξη και πνευματική παρηγορία στους κρατουμένους: βάπτιζαν, χειροτονούσαν πρεσβυτέρους, ακόμη και επισκόπους πριν σταλούν στο στρατόπεδο του θανάτου του Μαγκαντάν, στην ορεινή περιοχή Κολυμά, πέραν του αρκτικού κύκλου, όπου χιλιάδες «εχθροί του λαού» αναγκάζονταν να δουλεύουν σαν υποζύγια σε θερμοκρασίες πολύ κάτω του μηδενός. Οι περισσότεροι πέθαιναν από την πείνα ή το ψύχος λίγο καιρό μετά την άφιξή τους, και όσοι εξασθενημένοι αδυνατούσαν να εργαστούν απλώς εξοντώνονταν κατά εκατοντάδες καθημερινά. Το στρατόπεδο της Κολυμά ήταν, μεταξύ 1930 και 1950, αντίστοιχο με εκείνο του Σολοφκί, κατά την δεκαετία του 1920. Εκεί τυφεκίστηκε ο άγιος επίσκοπος την 1η Ιουνίου 1938, αφού βοήθησε πολλούς εν οδύναις συντρόφους του να προπορευτούν στον Παράδεισο.

(Από το βιβλίο: "Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Ιούνιος, 1. Εκδόσεις "Ίνδικτος")

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*